Regeringsrätten
Rättsfall

Aktieägare i fåmansbolag som fått traktamenten — fråga om avdrag med normalbelopp enl p 3 andra st anv till 33 § KL

Besvär av F angående inkomsttaxering 1972. —

I sin deklaration upptog F — som ägde hälften av aktierna i ett bolag — uppburna traktamenten från bolaget för endags-, korttids- och långtidsförrättningar med 9 313 kr och gjorde avdrag för ökade levnadskostnader med samma belopp.

TN och LSR medgav avdrag med endast 4 313 kr. — KR i Gbg lämnade F:s besvär häröver utan bifall.

RR yttrade: I målet är icke tvist om att F i sin tjänst hos bolaget verkställt resor utom den vanliga verksamhetsorten i den omfattning han angivit i målet. — F har uppgivit att hans verksamhet under förrättningarna varit av arbetsledande natur och att den av bolaget utgivna ersättningen överensstämmer med de traktamentsbelopp, som enligt vederbörligt kollektivavtal skulle ha utgått för befattningshavare med motsvarande arbete. Med hänsyn till vad som förekommit i målet bör F:s uppgifter i detta hänseende godtagas. — Vid nu angivna förhållanden föreligger, fastän F haft ett bestämmande inflytande i bolaget, ej skäl att anse att ersättningen utgör annat än ersättning för ökade levnadskostnader i anledning av förrättningarna. F tillkommande avdrag för ökade levnadskostnader skall därför bestämmas enligt reglerna i andra stycket av tredje punkten anvisningarna till 33 § KL. — Vad som utgått i traktamente överstiger icke de för beskattningsåret på grund av normalbeloppsbestämmelserna i nämnda stycke gällande högsta avdragsbeloppen. F är därför berättigad till avdrag med belopp motsvarande de erhållna traktamentena. (RR föredr. 15.2; dom 24.3 1977— en ledamot anförde annan motivering men instämde i slutet.)

Anm.: Se RÅ 1972 ref 24 (jfr Skattenytt 1973 s. 427).

Ökade levnadskostnader på grund av makes dubbla bosättning?

Besvär av Anna-Greta A angående inkomsttaxering 1971. — Anna-Greta A hade under 1970 anställning som undersköterska vid sjukhus i Göteborg medan hennes man sedan aug 1969 hade tjänst som yrkeslärare i Årjäng. Anna-Greta A var bosatt i makarnas gemensamma bostad i Göteborg. — I 1971 års deklaration uppgav Anna-Greta A att ökade

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-23 08:07:02

levnadskostnader i anledning av mannens arbete i Årjäng hade uppkommit med 6 090 kr, varav hon — under åberopande av att avdrag för sådana kostnader syntes kunna fördelas mellan makarna — yrkade avdrag med hälften eller 3 045 kr. Anna-Greta A yrkade vidare avdrag för batterier till och reparation av hörapparat med 300 kr. — TN vägrade de yrkade avdragen.

Anna-Greta A anförde besvär över TN:s beslut hos LSR, som yttrade: Av utredningen i målet framgår att mannen A under 1970 haft sitt arbete i Årjäng, medan Anna-Greta A under denna tid kvarbott i familjebostaden i Göteborg . — Vid sådant förhållande kan Anna-Greta A ej anses berättigad till avdrag för någon del av de ökade levnadskostnader som kan ha uppstått i samband med den skilda bosättningen. — Anna-Greta A:s kostnader för batterier och reparation av hörapparat utgör ej avdragsgilla, privata levnadskostnader. — Förutsättningar för extra avdrag kan ej heller anses föreligga. — KR i Gbg och RR: ej ändring. (RR föredr. 20.4; dom 2.5. 1977.)

Anm.: Se RRK R76 1:123 och SOU 1962: 47 s. 77—78 samt prop. 1963:120 s. 26, 27, 69.

Avyttring av fordringsrätt genom amortering av skuldebrev som köpts för belopp understigande skuldebrevets nominella belopp.

Besvär av TI angående M:s inkomsttaxering 1968. RR yttrade: I det nu förevarande målet om M:s inkomsttaxeringar år 1968 är upplyst, att M den 2 dec 1966 från handelsbolaget J & Co för 1 370 348 kr förvärvat två av Svenska D Aktiebolag utställda skuldebrev. Det ena skuldebrevet, som var dagtecknat den 1 april 1966, lydde på 2 163 791 kr med sex procent ränta samt innehöll föreskrift om amortering halvårsvis den 1 okt och den 1 april med 240 422 kr per år under åren 1966—1975. Det andra skuldebrevet, som var dagtecknat den 1 dec 1966, lydde på 206 428 kr med sex procent ränta samt innehöll föreskrift om amortering halvårsvis den 1 april och den 1 okt med 24 286 kr per år under åren 1967—1975. Under år 1967 uppbar M — förutom vissa räntebelopp — amorteringar om tillhopa 264 708 kr. — Vad i målet förekommit ger inte vid handen att förvärvet och förvaltningen av nyssnämnda fordringar utgjort led i någon av M bedriven rörelse, och beskattning kan således inte äga rum på denna grund. Ej heller är den vinst, som utöver utfäst ränta kunnat komma M till godo genom att fordringarna gällt för högre belopp än M:s anskaffningskostnad, att anse som en från M:s kapitaltillgångar härflytande avkastning av beskaffenhet att kunna beskattas såsom inkomst av kapital. — Däremot måste anses att M genom att mottaga avbetalningar på fordringarnas kapitalbelopp avhänt sig fordringsrätt till motsvarande belopp och att de verkställda amorteringarna således innebär avyttring

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-23 08:07:02

i den bemärkelse detta uttryck har i 35 § KL. Skattskyldighet föreligger därför i enlighet med bestämmelserna i denna paragraf. — Enär emellertid M till och med beskattningsåret inte erhållit betalning utöver vad han erlagt för skuldebreven har någon vinst inte uppkommit under detta år. — RR lämnar besvären utan bifall. (RR föredr. 16.3; dom 13.4.1977 — en ledamot ansåg att skattskyldighet uppkommit för den del av amorteringarna som inte motsvarats av anskaffningskostnad.)

Anm.: Enligt RR:s majoritet torde realisationsvinst ansetts ha uppkommit först när de avyttrade fordringsrätternas sammanlagda belopp överstigit köpeskillingen för skuldebrevet. Se RÅ 1943 ref 19 och not. 379, 1969 not. 1396, 1970 not. 960 och 1974 ref. 6 (Skattenytt 1974 s. 623).

Förseningsavgift i samband med deklarationsanstånd

Besvär av Ö angående förseningsavgift. — Ö beviljades anstånd med avgivande av självdeklarationen för 1972 t o m den 30 mars 1972. Deklarationen inkom först den 28 april 1972. Dessförinnan hade Ö ansökt om förlängt anstånd. Denna ansökan hade emellertid avslagits den 12 april 1972 med motiveringen att ansökningen kommit in efter anståndstidens utgång.

Lokala skattemyndigheten påförde Ö förseningsavgift med 155 kr.

I besvär häröver yrkade Ö att förseningsavgiften skulle undanröjas och anförde som förklaring till att deklarationen avlämnats först efter anståndstidens utgång att svar på av honom begärd utredning av skogssakkunnig försenats.

LSR fann vad Ö anfört inte utgöra godtagbart skäl för befrielse från avgiften och avslog därför besvären. — KR i Sundsvall: ej ändring.

RR yttrade: Ö beviljades enligt 34 § 2 mom TL anstånd till den 30 mars 1972 med avlämnande av självdeklaration. Anstånd hade begärts för införskaffande av utredning genom sakkunnig avsedd att ligga till grund för avdrag för värdeminskning av skog. Den 4 april 1972 ansökte Ö om förlängt anstånd eftersom sakkunnigutredningen ännu ej förelåg. Denna ansökan avslogs den 12 april 1972 med motiveringen att ansökningen kommit in efter anståndstidens utgång. Deklaration avlämnades den 28 april 1972. — Eftersom deklarationen avlämnats efter anståndstidens utgång den 30 mars har enligt 116 c § TL förseningsavgift rätteligen påförts Ö. Sådan omständighet som kan föranleda eftergift av förseningsavgiften enligt 116 d § TL har icke visats föreligga. (RR föredr 15.2; dom 8.3.1977 — två ledamöter av RR var av annan mening och ansåg att förseningsavgiften bort efterges eller ej påföras.)

Skattetillägg — oriktig uppgift angående ”traktamente”?

Besvär av A angående skattetillägg vid 1972 års inkomsttaxering.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-23 08:07:02

KR i Gbg biföll av TI anförda besvär med följande motivering: A har i sin deklaration såsom intäkt upptagit ersättning om 6 000 kr, vilken uppgivits avse 217 endagsförrättningar, och om 340 kr avseende fyra korttidsförrättningar samt yrkat avdrag för ''traktamenten som ovan'' med motsvarande belopp. Vidare har han yrkat avdrag för bilresor mellan bostaden i Hindås och arbetsplatsen på Hisingen i Göteborg under 241 dagar med 5 670 kr. Av utredningen i målet framgår emellertid att ersättningen, som uppgivits avse 217 endagsförrättningar, utgått för tid under vilken A arbetat på sin vanliga verksamhetsort. Genom att i deklarationen yrka avdrag med belopp motsvarande den som traktamente betecknade ersättningen om 6 000 kr utan att ange att ersättningen utgått under tjänstgöring i Göteborg får A anses ha lämnat oriktig uppgift om ersättningens rätta natur och den därmed sammanhängande rätten att tillämpa schablonregeln i tredje punkten andra stycket av anv till 33 § KL. Förutsättningar föreligger därför för att påföra A skattetillägg på grund av den oriktiga uppgiften. Skäl att efterge skattetillägget kan ej anses föreligga. (En ledamot var skiljaktig).

RR: ej ändring. (RR föredr. 23.2; dom 28.3.1977.)

Anm.: Se RRK R75 1:27, R76 1:25.

Ej skattetillägg och förseningsavgift genom eftertaxering annat än i samband med eftertaxering för inkomst eller förmögenhet.

A. Besvär av TI angående skattetillägg mm för A. — A underlät trots anmaning att avlämna allmän självdeklaration vid 1972 års taxering. — TN uppskattade A:s inkomst av rörelse till 30 000 kr.

Hos LSR yrkade A — under åberopande av en dåmera upprättad deklaration — att inkomsten av rörelsen skulle nedsättas till 3 610 kr. — Sedan taxeringsrevision företagits den 13 dec 1973, tillstyrkte TI i yttrande, som inkom till LSR den 11 febr 1974, såtillvida A:s talan att inkomsten av rörelsen skulle bestämmas till 20 000 kr. TI yrkade samtidigt att eftersom lokala skattemyndigheten icke påfört A skattetillägg och förseningsavgift A skulle påföras sådana avgifter genom eftertaxering och att underlaget för skattetillägget skulle bestämmas till (20 000—3 610 =) 16 390 kr.

LSR som nedsatte taxeringen för inkomst av rörelse till 20 000 kr, lämnade TI:s framställning beträffande skattetillägg och förseningsavgift utan bifall.

Hos KR fullföljde TI sin talan.

KR i Sthlm lämnade besvären utan bifall och yttrade: Bestämmelserna om eftertaxering i 114 § TL har icke avseende å skattetillägg och förseningsavgift i annat fall än då fråga samtidigt är om eftertaxering för inkomst eller förmögenhet.

Hos RR fullföljde TI sin talan. — RR yttrade: Lokala skattemyndighe-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-23 08:07:02

ten påförde icke A skattetillägg eller förseningsavgift vid 1972 års taxering. TI har ej inom den i 76 § tredje stycket TL föreskrivna tiden hos LSR yrkat att A skulle påföras sådana avgifter. Han har ej heller fört talan om eftertaxering för inkomst. LSR:s beslut att icke påföra A skattetillägg och förseningsavgift är sålunda lagligen grundat. RR lämnar besvären utan bifall. (RR föredr. 23.2; dom 28.3.1977.)

B. Besvär av S angående skattetillägg vid inkomsttaxering 1972. — I självdeklaration 1972 yrkade S avdrag för periodiskt understöd med 11 416 kr. — TN medgav avdrag i nu berörda hänseende med 3 000 kr.

Hos LSR yrkade S avdrag för periodiskt understöd med i deklarationen yrkat belopp eller med ytterligare 8 416 kr. — Vid en härefter företagen taxeringsrevision framkom bl a att S lämnat oriktiga uppgifter i skilda hänseenden avseende ett sammanlagt belopp av 7 940 kr.

I yttrande, som inkom till LSR den 9 april 1974, tillstyrkte TI att S skulle medges avdrag för periodiskt understöd med ytterligare 8 416 kr. TI, som å sin sida förklarade sig yrka eftertaxering av S med 7 940 kr, tillstyrkte sammanfattningsvis att S:s taxeringar för år 1972 skulle nedsättas med (8 416—7 940 =) 476 kr. TI yrkade även att S skulle påföras skattetillägg beräknat på ett underlag av 7 940 kr.

LSR nedsatte i enlighet med TI:s medgivande S:s taxerade inkomst med 470 kr och påförde S, enär han fick anses ha lämnat oriktig uppgift i vad gällde redovisningen av rörelseinkomsten, skattetillägg eftertaxeringsvis beräknat på ett underlag av 7 940 kr.

Hos KR yrkade S att skattetillägget skulle undanröjas. — KR i Gbg nedsatte, av skäl som nu ej är av intresse, underlaget för skattetillägget till 7 413 kr.

Hos RR yrkade S att underlaget för beräkning av skattetillägget skulle nedsättas med 3 900 kr.

RR yttrade: Såsom KR funnit har S i 1972 års deklaration lämnat oriktiga uppgifter i skilda hänseenden avseende ett belopp av sammantaget 7 413 kr. De oriktiga uppgifterna har framkommit vid en den 28 sept 1973 företagen taxeringsrevision. — I LSR, där S anfört besvär över sin taxering med yrkande om avdrag för periodiskt understöd med 8 416 kr utöver vad TN medgivit i sådant hänseende, har TI den 9 april 1974, samtidigt som han tillstyrkt bifall till S:s yrkande, för egen del yrkat eftertaxering av S i anledning av taxeringsrevisionen med 7 940 kr; TI tillstyrkte sammanfattningsvis nedsättning av taxeringen med (8 416—7 940 =) 476 kr. I samband med yrkandet om eftertaxering yrkade intendenten att S skulle påföras skattetillägg beräknat på ett underlag av 7 940 kr. — LSR har i anledning av där framställda yrkanden nedsatt 1972 års taxering i enlighet med intendentens tillstyrkan. Till följd härav har LSR icke påfört S någon eftertaxering för inkomst för 1972. Vid angivna för-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-23 08:07:02

hållande har LSR icke lagligen ägt påföra S skattetillägg. — RR undanröjer därför, med ändring av KR:s dom och LSR:s beslut, det S påförda skattetillägget. (RR föredr. 23.2; dom 28.3.1977.)

Jämkning av avskrivningsunderlag vid förvärv av inventarier från nära anhörig?

Besvär av A angående inkomsttaxering 1972.

RR yttrade: Enligt punkt 1 sjätte stycket i anv till 22 § och punkt 3 b fjärde stycket i anv till 29 § KL skall anskaffningsvärdet för inventarier jämkas, om det skulle befinnas att den skattskyldige eller någon, som står honom nära, vidtagit åtgärder för att den skattskyldige skall kunna tillgodoföra sig ett högre anskaffningsvärde än som synes rimligt och om det kan antagas att detta skett för att åt någon av dem bereda obehörig förmån i beskattningsavseende. — A, som började driva ifrågavarande jordbruk den 15 mars under beskattningsåret, hade erhållit fastigheten i gåva av sin fader och för jordbruksinventarier till denne erlagt 277 300 kr. — Anskaffningsvärdet för inventarierna, vilket bestämts enligt RN:s normer, kan visserligen, inte minst med hänsyn till vad A själv gett uttryck för, antagas ha överstigit inventariernas allmänna saluvärde. A kan emellertid inte anses ha tillgodofört sig ett högre anskaffningsvärde än som är rimligt. Avdrag skall därför medges A för värdeminskning på inventarier enligt deklarationen (dvs med 88 407 kr). (RR föredr. 22.2; dom 15.3.1977.)

Anm.: Jämför Hellner, Bolagsbildning ur skatterättslig synvinkel (1962) s 40—52, 98—105.

Förlust genom brand av musikinstrument använd i tjänst

Besvär av E angående inkomsttaxering 1973. — TN vägrade E, som i självdeklarationen under inkomst av tjänst redovisat intäkter av orkester- och musikerverksamhet, ett i förvärvskällan yrkat avdrag för förlust i anledning av genom brand förstörda musikinstrument med 11 183 kr motsvarande instrumentens oavskrivna restvärde.

E anförde besvär över TN:s beslut.

LSR fann ifrågavarande förlust vara att hänföra till inte avdragsgill kapitalförlust och lämnade därför besvären utan bifall.

E överklagade.

KR i Sundsvall yttrade: Av utredningen i målet framgår att E:s musikinstrument förstörts genom brand i Leksands Turisthotell medan han var engagerad där som musiker. Vidare framgår att E inte kunnat utfå ersättning för förlusten av instrumenten av den för dem ansvarige arrangören Leksands Turistho-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-23 08:07:02

tell AB därför att bolaget försatts i konkurs. — E:s förlust har uppstått till följd av att hans instrument — vilka efter värdeminskningsavdrag haft ett restvärde av 11 183 kr — blivit helt förstörda genom branden. — Vid beräkning av inkomst av tjänst, varom är fråga i målet, kan avdrag för förlusten, som är att betrakta som utrangeringsförlust, inte medges. KR lämnar besvären utan bifall. (En ledamot av KR ville bifalla besvären, då enligt hans mening förlust genom brand eller olyckshändelse av inventarier inte var att betrakta som kapitalförlust.)

RR yttrade: Enligt 33 § 1 mom KL får från intäkt av tjänst avdrag göras för samtliga utgifter, vilka är att anse som kostnader för fullgörande av tjänsten, och avdrag får i enlighet härmed göras för bl a kostnad för instrument, som varit nödiga för tjänstens fullgörande. Vid tillämpningen är att iaktta den allmänna bestämmelsen i 20 § nämnda lag att vid beräkningen av inkomst från särskild förvärvskälla alla omkostnader för intäkternas förvärvande och bibehållande skall avräknas men att avdrag inte får göras för bl a förlust som är att hänföra till kapitalförlust. Enligt punkt 5 i anv till 20 § skall vad i punkt 10 i anv till 29 § stadgats angående kapitalförlust i rörelse äga motsvarande tillämpning även för andra förvärvskällor. I sistnämnda punkt sägs att i anslutning till vad som enligt anv till 28 § betecknats som intäkt av rörelse skall såsom driftförlust i denna förvärvskälla anses uteblivandet av en intäkt, som normalt bort inflyta i rörelsen. Före en 1951 gjord ändring angavs vidare att till driftförlust inte var att räkna förlust, som skattskyldig kunde ha lidit vid sidan av vad som normalt ingår såsom ett led i förvärvsverksamheten, således i regel inte genom förstöring, genom brand eller olyckshändelse, av sådana tillgångar som använts till stadigvarande bruk i rörelsen, och att den förlust som föranleds av en dylik, oberoende av rörelsen uppkommen skada var att anse som kapitalförlust. Genom ändringen begränsades anvisningens uttalande till att avse fastighet, som används för stadigvarande bruk i rörelsen, beroende på att genom samtidig ändring intäkt genom avyttring av maskiner och andra för stadigvarande bruk avsedda inventarier skulle utgöra intäkt i rörelsen. Någon motsvarande ändring gjordes emellertid ej i fråga om beskattning av intäkt genom avyttring av för stadigvarande bruk i förvärvskällan tjänst avsedda inventarier. Sådan intäkt utgör fortfarande inte intäkt av tjänst. Förlust genom brand eller olyckshändelse av dylika tillgångar kan inte anses som hänförlig till driftförlust utan är fastmera att betrakta som en ej avdragsgill kapitalförlust. Den omständigheten att Leksands Turisthotell AB enligt avtal var ersättningsskyldigt för förlusten men ej kunde fullgöra sin betalningsskyldighet kan ej föranleda annan bedömning, då betalningen, om den verkställts, i beskattningshänseende ej skulle ha behandlats som intäkt av tjänst. — RR lämnar besvären utan bifall. (RR föredr. 22.2; dom 15.3. 1977.)

Anm.: Se RÅ 1928 not 689, 1957 not 2191, 1969 ref 4, 1969 not 2313, 1970 ref 67 (Skattenytt 1971 s. 329.) Se vidare Lundevall, Skattehandbok s 265, KGA Sandström, Inkomst av tjänst s 269, 655, Inkomst av rörelse s 379, 471, 487, 491, 515, Geijer Rosenkvist Sterner, Skattehandbok Del 1 s 224, 328, prop 1955:100 s 174, Svensk Skattetidning 1965 s 101, SOU 1937:42 s 244, prop 1938:258 s 247, prop 1951:170 s 87.

Slutlig avhändelse av filmrätt till litterärt verk.

Besvär av dödsboet efter B (delägare i dödsboet efter Selma Lagerlöf) angående inkomsttaxering 1970.

RR yttrade: Den verksamhet, som dödsboet efter Selma Lagerlöf drivit under beskattningsåret, får såsom LSR och KR funnit anses hänförlig till rörel-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-23 08:07:02

se. De i verksamheten normalt och fortlöpande inflytande intäkterna skall därför tagas till beskattning såsom inkomst av rörelse. Såsom sådan intäkt räknas bl a intäkt genom upplåtelse av rätt till filminspelning under begränsad tid.

Genom det kontrakt, varom fråga är i målet, har dödsboet till ett producentföretag för ett belopp av 100 000 kr överlåtit filmrätten till berättelsen Gösta Berlings Saga, innefattande ensamrätt att under den enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk återstående giltighetstiden verkställa inspelning av verket på film med rätt att uthyra och förevisa filmen över hela världen. Innebörden av den mellan parterna träffade överenskommelsen måste anses vara att dödsboet för angivna belopp slutligt avhänt sig hela rättigheten till filmatisering av Gösta Berlings Saga.

Den tillgång som förevarande rättighet utgjort för dödsboet har ej varit hänförlig till omsättningstillgång i boets rörelse eller sådan tillgång likställd med patenträtt som avses i punkt 1 andra stycket anv till 28 § KL. Vid angivet förhållande får överlåtelsen av filmrätten anses utgöra sådan avyttring av lös egendom som omnämnes i 35 § 4 mom KL. Den intäkt dödsboet erhållit genom överlåtelsen skall därför behandlas enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst. På grund härav och då rättigheten ej förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång utgör den vid avyttringen erhållna ersättningen ej skattepliktig intäkt. (RR föredr. 16.2; dom 22.3. 1977.)

Anm.: Se RÅ 1942 ref 9, 1947 not 1101—1106, 1958 ref 44, 1966 not 243, 244, 1967 ref 6 (Skattenytt 1967 s. 329), 1969 not 1571. Se även SOU 1963:52 s 130—133, 169—175, Englund, Om inkomstskattefaktorn vid beskattning av benefika förvärv s 140—146. Se också SN 1977 s 331—333 (Bylin).

Försäljning av konstverk som dödsboet efter konstnären verkställt under dödsåret.

Besvär av TI angående dödsboets efter professor X inkomsttaxering 1971.

Professorn X, som utövade konstnärlig verksamhet, avled den 17 maj 1970. Enligt av dödsboet avgiven deklaration 1971 hade under 1970 av X:s produktion genom särskild konstfirma sålts konst för ett nettobelopp om 208 777 kr, varav 101 035 kr hänförde sig till tiden före dödsfallet. Dödsboet yrkade vid taxeringen att endast vad som uppburits fram till dödsfallet skulle upptas till beskattning såsom inkomst av rörelse. — TN taxerade dödsboet enligt dess yrkande.

I besvär över taxeringen anförde TI: Av 53 § 3 mom KL framgår, att för det beskattningsår då dödsfallet inträffar, skall oskiftat dödsbo taxeras såväl för inkomst som den avlidne haft som för inkomst vilken ingått till dödsboet efter dödsfallet. Taxering skall i sådant fall åsättas på samma sätt som om den

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-23 08:07:02

avlidne levt hela beskattningsåret. TI yrkade därför att hela inkomsten om 208 777 kr skulle upptas till beskattning.

LSR biföll TI:s talan och anförde därvid som skäl att dödsboet måste anses skattskyldigt för inkomst av de försäljningar, som skett mellan dödsfallet och beskattningsårets utgång.

I besvär över LSR:s beslut yrkade dödsboet att TN:s beskattningsåtgärder skulle fastställas. Dödsboet bestred att någon rörelse förelegat efter konstnärens död och att skattepliktig inkomst uppkommit.

TI anförde bl a att skatterättens ståndpunkt — att konstnärsverksamhet inte upphör i och med att konstnären avlider utan att verksamheten fortsätter åtminstone under återstoden av det kalenderår under vilket dödsfallet inträffat — syntes rimlig särskilt i ett fall såsom det föreliggande, där försäljningen av konstverk skett i stor skala och karaktären av yrkesmässighet därför var påtaglig.

KR: Sthlm yttrade: Den av X bedrivna konstnärliga rörelsen får anses ha upphört i och med hans död den 17 maj 1970. Vid sådant förhållande och då handlingarna i målet icke utvisar att de efter denna tidpunkt försålda konstverken ingått i rörelse som bedrivits av dödsboet, utgör vad som till dödsboet influtit vid försäljning av dessa konstverk icke skattepliktik intäkt för dödsboet. — Dödsboets beräkning av nettointäkten för tiden före dödsfallet har icke ifrågasatts. — KR fastställer med undanröjande av LSR:s beslut TN:s beskattningsåtgärder.

Hos RR yrkade TI att LSR:s beskattningsåtgärder skulle fastställas. TI anförde till stöd för sin talan bl a: Den konstförsäljning som ägt rum från X:s dödsbo har ett omedelbart samband med den som verkställdes av den avlidne och är en direkt fortsättning av den avlidnes verksamhet. Försäljningen är kommersiellt inriktad och har en betydande omfattning. Under sådana förhållanden måste den av dödsboet gjorda försäljningen skatterättsligt bedömas efter vanliga rörelseregler. KR:s dom innebär en avvikelse från vad som allmänt gäller för beskattning av inkomst av rörelse i samband med rörelseidkares död.

RR: ej ändring. (RR föredr. 16.2; dom 24.3.1977 — en ledamot ville fastställa LSR:s beskattningsåtgärder.)

Anm.: Se hänvisningar vid närmast föregående rättsfall.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-23 08:07:02